

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Ανοιχτή Επιστολή των Πανεπιστημιακών Δασκάλων προς την Πολυτεχνειακή Κοινότητα

Διδάσκουμε στο ΕΜΠ και πασχίζουμε η έρευνα και η διδασκαλία μας να εφοδιάσει τους νέους της χώρας με τη γνώση και τη δύναμη να συμβάλλουν στην πρόοδο μιας κοινωνίας βαθιά τραυματισμένης από την κρίση. Καμαρώνουμε όταν οι φοιτητές και οι φοιτήτριές μας διαπρέπουν και εδώ και στο εξωτερικό, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στη φοίτησή τους με την υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση του ΕΜΠ.

Τι να τους πούμε όμως τώρα; Ότι η κυβερνητική πλειοψηφία με μια μονοκοντυλιά διαγράφει και τις δικές τους και τις δικές μας προσπάθειες; Ότι εξισώνει τη σπουδή τους με εκείνη των κολλεγίων, υπονομεύοντας ό,τι έχει απομείνει από τα επαγγελματικά τους δικαιώματα; Ότι οι συνταγματικές εγγυήσεις για τον δημόσιο χαρακτήρα της Ανώτατης παιδείας (άρθρο 16) δεν έχουν καμία αξία; Ότι η τωρινή κυβέρνηση, ακολουθώντας τις προηγούμενες, δεν δεσμεύεται για την ανάπτυξη της στελέχωσης σε διδακτικό προσωπικό του ΕΜΠ που έχει φτάσει σε αρκετές γνωστικές περιοχές στα όρια της λειτουργίας του;

Αρκεί αλήθεια να καθησυχάσουμε τους φοιτητές και τις φοιτήτριές μας ότι οι προσπάθειές τους θα ανταμειφθούν φτάνει να τελειώσουν γρήγορα και να πάρουν καλούς βαθμούς; Να κάνουμε πως τα ΑΕΙ μπορούν να λειτουργούν σαν να πρόκειται για business as usual; Να κλείσουμε τα μάτια στην συχνά απελπισμένη προσπάθεια οι απόφοιτοί μας να βρουν δουλειά εδώ ή στο εξωτερικό, λες και τους περιμένει μια αγορά που είναι ισότιμα ανοικτή σε όλους;

Εμείς δεν θα διστάσουμε να πούμε την αλήθεια: η ανώτατη εκπαίδευση, θυσία όπως και τόσες κρίσιμες πλευρές του δημοσίου τομέα στην μνημονιακή λιτότητα και τις τεράστιες αδικίες που την συνοδεύουν, δεν θα σωθεί μέσα από μέτρα που την υπονομεύουν αποφασιστικά. Δεν θα σωθεί γιατί θα την ωφελήσει ο ανταγωνισμός των πτυχίων, δεν θα σωθεί γιατί θα αυξηθούν και άλλο οι πιέσεις για την ένταση της δουλειάς μας, δεν θα σωθεί γιατί κάποιιοι που εμφανίζουν τα ΑΕΙ ως κέντρα ανομίας, βάλθηκαν να τα «εξυγιάνουν». Ξέρουμε πια πως η δαιμονοποίηση του ασύλου και τα μέτρα για την νομική κατάργησή του μόνο ενδιαφέρον για την ελευθερία της γνώμης και της κριτικής πρωτοβουλίας δεν δείχνουν. Αντίθετα στοχεύουν στην παγίδευση και την ποινικοποίηση κάθε κριτικής αντίστασης.

Χαιρόμαστε που η Σύγκλητος του ΕΜΠ αλλά και άλλα όργανα πανεπιστημιακά, όπως η Σύγκλητος του Παντείου και το Πρυτανικό Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, αναγνωρίζουν ότι οι πρόσφατες κυβερνητικές αποφάσεις είναι καταστροφικές για την Ανώτατη Παιδεία. Χαιρόμαστε που πολλοί και πολλές συνάδελφοι αναγνωρίζουν ότι η κοντόφθαλμη λογική του παλιού «αυστηρού γυμνασιάρχη» δεν λύνει παρά προσθέτει προβλήματα στα ΑΕΙ. Και χαιρόμαστε που οι φοιτητές και οι φοιτήτριές μας προσπαθούν με τους τρόπους τους να εμποδίσουν την καταστροφή. Με την ορμή και την αποφασιστικότητα μιας ηλικίας που αρνείται να δει το μέλλον της ως μια ανθρωποφαγική αρένα ανταγωνισμών που θα τρέφουν οι γνωστές ψευδαισθήσεις της ατομικής επιτυχίας.

Δεν χαιρόμαστε όμως που το σώμα των διδασκόντων, μουδιασμένο από αλλεπάλληλα απαξιωτικά χτυπήματα, διστάζει να μιλήσει και να αντιδράσει συλλογικά. Μπορούμε μόνο να υποσχεθούμε ότι εμείς θα προσπαθήσουμε μαζί με όλους τους συναδέλφους που μοιραζόμαστε την αγωνία για μια δικαιότερη, καλύτερη και δημοκρατική ανώτατη εκπαίδευση να αποτρέψουμε την υποβάθμιση των ΑΕΙ και την απαξίωση του έργου μας. Το ΕΜΠ πρέπει να διεκδικήσει τώρα, δυναμικά και αποφασιστικά, την απαραίτητη χρηματοδότηση και ενίσχυση σε μέλη ΔΕΠ και προσωπικό, πρέπει τώρα να διεκδικήσει την απαγκίστρωση από τον γραφειοκρατικό στραγγαλισμό της λειτουργίας του. Οι μνήμες της περυσινής χρονιάς με τα πολλαπλά συμβάντα κατάρρευσης της στοιχειώδους λειτουργίας του (π.χ. θέρμανση) είναι πολύ νωπές για να εθελουφλούμε, για να ζητάμε μόνο μια επιστροφή στην κανονικότητα. Μαζί με τους εργαζόμενους, στο πλευρό των φοιτητών και των φοιτητριών μας, καλλιεργώντας τη συνεργασία παρά τις αντιπαλότητες (και όσα στρεβλά γεννούν στη σχέση μας μαζί τους), θα δοκιμάσουμε ένα δύσκολο δρόμο: με απόλυτο σεβασμό στις επιμέρους επιφυλάξεις και τις διαφωνίες, σας καλούμε σε μια συστράτευση αξιοπρέπειας και αγώνα. Πριν να είναι αργά.

Το ΕΜΠ είμαστε όλοι και όλες εμείς: που διδάσκουμε, που σπουδάζουμε, που εργαζόμαστε, που ερευνούμε. Μαζί θα το υπερασπιστούμε, μαζί θα το κρατήσουμε ως χώρο γνώσης, έμπνευσης, δημιουργίας και κριτικής απέναντι σ' αυτούς που μας θέλουν μόνο υποτελείς στις αγορές και την κυνική λογική τους.

5.11.2019